

**REACTIE OP INITIATIEFWETSVOORSTEL "WET REGISTERMEDIATOR"
en bijbehorende stukken.**

Opmerkingen vooraf:

Deze reactie wordt gegeven namens Team Mediation van De Clercq Advocaten • Notarissen vanuit de betrokkenheid bij mediation en ervaring als mediators in Nederland en daarbuiten.

Deze reactie is in vier delen ingedeeld:

- A. Algemene opmerkingen naar aanleiding van de voorgestelde wetgeving en de memorie van toelichting.
- B. Artikelsgewijze reacties
- C. Conclusies
- D. Aanbevelingen

A. Algemene opmerkingen naar aanleiding van het wetsvoorstel

1.

Toegejuicht wordt dat er een wettelijke regeling komt die beoogt de titel (register-) mediator te beschermen en het verschoningsrecht voor mediators te waarborgen. Aansluitend bij Europese ontwikkelingen kunnen wij ons ook vinden in de in het wetsvoorstel genoemde stuiting van verjaring door het instellen van een mediation. Deze behoefte is echter nauwelijks gehoord in de Nederlandse praktijk rond mediation.

2.

Er zijn wel enkele scherpe kanttekeningen te plaatsen bij de keuzes die zijn gemaakt voor de inrichting van het wetsvoorstel:

Het is doordeesemd van te veel overheidsbemoeyenis, op velerlei gebied.

Zo leidt de keuze voor de minister van Veiligheid en Justitie als houder van het register, die op zijn beurt een adviescommissie benoemt, die in minderheid uit mediators zal bestaan en de voorwaarden van inschrijving en, de voorwaarden voor accreditatie van opleidingen bepaalt tot verregaande overheidsbemoeyenis. Door middel van Algemene Maatregelen van Bestuur wordt ook verregaande invloed uitgeoefend op de uitoefening van het beroep en zelfs op het mogelijke honorarium van registermediators, als de overheid partij is bij een mediation. (zie blz. 52, MvT. op artikel 22, bij AMvB redelijke tarieven regelen).

Deze opzet kan de zeker bij mediation zo noodzakelijke onafhankelijkheid aantasten.

De aanpak bevreemdt temeer als in aanmerking wordt genomen dat de overheid in dit tijdsgewricht aangeeft terug te willen treden, minder regels wil stellen en meer aan private partijen wil overlaten.

3.

De in dit wetsvoorstel uitgewerkte overheidsbemoeyenis is te vergaand!

Op een aantal punten wordt in het wetsontwerp aansluiting gezocht bij de praktijk van andere beroepsgroepen. Genoemd worden de advocatuur, het notariaat, architecten, gerechtsdeurwaarders. Elders wordt aangegeven dat het beroep van Registermediator een volwaardig beroep dient te zijn in het scala van juridische beroepen. Mediation dient een gelijkwaardige, alternatieve vorm van Geschilbeslechting te zijn naast Rechtspraak. In de ogen van de indiener rechtvaardigt dit kennelijk de verregaande regelgeving.

De indiener lijkt uit het oog te verliezen dat een absolute voorwaarde voor het volwaardig functioneren als alternatief een **onafhankelijke positie** is ten opzichte van de staat.

Bij de als voorbeeld genoemde beroepen zijn daarvoor wettelijke waarborgen, die in dit wetsontwerp onvoldoende aanwezig zijn.

De zorg van de overheid om misstanden te voorkomen, dient niet over te gaan in een bemoeizucht, die de onafhankelijkheid van deze beroepsgroep in gevaar brengt. Daarmee is de rechtsstaat niet gediend.

Het is van het allergrootste belang dat het beroep van (register-)mediator ten aanzien van de onafhankelijkheid gelijke waarborgen zal kennen als de advocatuur en ook als de Rechtspraak.

Het ligt voor de hand dat dan de regelgeving, het tuchtrecht enz. wordt geregeld op gelijke wijze als de advocatuur. (PBO) Daarbij dienen vanzelfsprekend voldoende waarborgen te worden ingebouwd voor een juiste uitoefening van de praktijk en het afleggen van verantwoordelijkheid aan de maatschappij.

4.

De indiener beoogt alleen regels te geven voor de "Registermediator" en draagt zo bij aan een tweedeling in de beroepsgroep. Het is een gemiste kans dat niet het begrip "mediator" (20 jaar na de introductie van mediation in Nederland inmiddels een gekend begrip), wordt gedefinieerd en beschermd.

Het is correct dat er op dit moment praktijken zijn die niet verenigbaar zijn met de kernwaarden van mediation. Het grote publiek zou er bij gebaat zijn als de term mediation duidelijk zou worden begrensd en dat niet iedereen zich "mediator" zou kunnen noemen. Dat laat dan onverlet dat Buurtbemiddelaars en Peerbemiddelaars enz. hun nuttige werk op voor ieder herkenbare wijze kunnen blijven doen.

5.

Bij lezing van het wetsontwerp en de MvT valt op dat slechts één keer wordt verwezen naar de historie van mediation in Nederland en naar de organisatie die wereldwijd werd en wordt gezien als een voorbeeld: het NMI.

Bijna 20 jaar heeft deze organisatie bijgedragen aan de kennis over mediation, het ontwikkelen van een kwaliteitssysteem, protocollen opgesteld voor de basisopleidingen, opleidingen getoetst, bijgedragen tot het ontwikkelen van meetbare kwaliteit van mediation en een volwaardig systeem van Klacht- en Tuchtrect in het leven geroepen.

Het wetsontwerp lijkt nauwelijks aan te sluiten bij de verworvenheden die er in Nederland zijn en waardoor wij lange tijd een voorbeeldland zijn geweest.

In het "bouwwerk" van wet- en regelgeving dat nu wordt voorgesteld, lijkt nauwelijks plaats te zijn voor de mediators en mediationorganisaties.

Het behoeft geen betoog dat hierdoor het draagvlak van het wetsontwerp, te smal lijkt.

6.

De indiener ziet mediation als middel van de-juridificering van geschilbeslechting, tussen de regels door zou kunnen worden gelezen dat het ook wordt gezien als middel tot bezuiniging. Daar staat dan tegenover dat het wetsontwerp een groot juridisch "gebouw" behelst en dat van de registermediator juridische kennis en specialisatie op "rechtsgebieden" wordt gevraagd. De strekking van de wet lijkt aldus juridificering van mediation in de hand te werken.

7.

De indiener lijkt de eisen (ook in financiële zin) te rechtvaardigen vanuit de gedacht dat de registermediator, eenmaal opgenomen in het register, een geprivilegieerde positie zal hebben, die hem of haar verzekert van voldoende zaken en verdiensten. Er wordt verwezen naar onderzoek van SEO. Dit onderzoek lijkt vooral op hypotheses gebaseerd. De praktijk van de afgelopen jaren geeft een ander beeld. Het is niet te verwachten dat het enkele instellen van een register deze praktijk zal veranderen. In het recente verleden was sprake van een "dubbelregister" van NMI-mediators: mediators die alleen geregistreerd waren en mediators die daarboven ook gecertificeerd waren.

Dezen voldeden op alle fronten aan hogere eisen. De certificering gaf o.a. toegang tot de lijsten die bij de Rechtspraak werden gehanteerd. Uit deze praktijk hebben we kunnen leren dat "de markt" en de "overheidsmarkt" deze gecertificeerde mediators wisten te vinden. Van een ontwikkeling in de richting van de aantallen zoals die door SEO zijn becijferd, was echter geen sprake.

Wij zouden willen waarschuwen voor al te positieve verwachtingen m.b.t. de potentiële omzet van Registermediators. Daarmee samenhangend dienen de investeringen die dienen te worden gedaan door de potentiële Registermediator binnen de perken te blijven.

8.

Een van de belangrijke bezwaren die wij tegen dit wetsontwerp hebben, is dat er "kernwaarden" voor de mediator worden geïntroduceerd die niet overeenkomen met wat de overgrote meerderheid van mediators in Nederland als kernwaarden accepteert.

Met name hebben wij grote bezwaren tegen het introduceren van de "evaluatieve" stijl van mediation als norm: Ter verduidelijking: mediators in Nederland leren zich **niet** uit te spreken over de juridische posities van partijen. De betrokkenen hebben een eigen verantwoordelijkheid en de mediators zullen hen erop wijzen dat zij zich moeten laten raden door eigen juridische adviseurs.

De praktijk van VFAS-mediators (familierecht mediators, tevens advocaat) is anders, maar is niet de norm en mag die ook niet worden! In de afgelopen decennia zijn juist over deze wijze van taakopvatting van de mediator vele klachtzaken geweest.

De heer Schonewille, die wordt genoemd als belangrijk adviseur voor dit wetsontwerp, behoort tot een minderheidsstroming op dit punt.

Bij zijn betrokkenheid worden helaas door nogal wat mediators vraagtekens gezet: sinds kort biedt hij vanuit zijn eigen onderneming een opleiding tot "Legal Mediator" aan, in de reclame hiervoor vermeldt hij dat deze opleiding kwalificeert voor opname in het nieuwe register. Hier lijkt sprake van ontijdigheid en van belangenverstremgeling.

B. Artikelsgewijze reactie

Art. 2

Lid 2: Het is in onze ogen ongewenst dat de Minister van Veiligheid en Justitie (of enig andere minister) houder is van het register. Om de **onafhankelijkheid** te waarborgen dient het register te worden beheerd door een PBO of een stichting met voldoende afstand tot de overheid.

Tussen de regels door lijkt als "beoogd beheerder" van het register, de Raad voor de Rechtsbijstand door te klinken. Dit zou in onze ogen een ongewenste beheerder zijn, bureaucratisering lijkt dan onvermijdelijk, kennis van het veld is onvoldoende aanwezig. De Raad voor Rechtsbijstand zou zich dienen te beperken tot de taak van het verzorgen van toevoegingen voor rechtsbijstand en mediation, om te voorkomen dat ook hier belangenverstremgeling zou optreden.

Art. 3

Hier wordt een groot aantal eisen aangestipt die verder bij of krachtens Algemene Maatregel van Bestuur (verder AMvB) dienen te worden ingevuld. Deze constructie zal belastend zijn voor de overheid en geeft **geen enkele waarborg dat de beroepsgroep betrokken wordt** in de regelgeving. Door de keuze voor dit middel is parlementaire controle eveneens beperkt.

In een aantal van de te regelen aspecten kunnen we ons overigens wel vinden.

Lid 7

Te vrezan valt dat het voorgestelde "bouwwerk" kostbaar zal zijn. Elders (MvT art. 4 blz. 43) wordt in de MvT vermeld dat dit alles kostenneutraal dient te worden georganiseerd.

Logischerwijze kunnen derhalve hoge registratie- en herregistratiekosten worden verwacht. De toegang tot het register zou niet mogen worden beperkt door het opwerpen van hoge financiële toegangseisen. Daarbij dient tevens aandacht te worden besteed aan de hoge kosten van opleiding, toetsing, Peer-review enz. die cumulatief een rol gaan spelen. (zie ook overweging A7).

Art. 4

De verschillende eisen met betrekking tot inschrijving dienen te worden afgestemd met "het veld". Een aantal eisen lijkt te leiden tot bureaucratie en het is de vraag wat dit alles oplevert ten aanzien van de kwaliteit van de mediator.

In de MvT wordt bij dit artikel duidelijk dat de indiener van het wetsvoorstel voor ogen heeft dat de mediator dient te beschikken over **juridische kennis** op ten minste één rechtsgebied. Wij zijn van mening dat in de MvT naar voren komt dat de indiener een vertrekpunt heeft dat afwijkt van de praktijk van mediation in Nederland. Het is niet de taak van de mediator om partijen in juridische zin te adviseren!!

Deze eisen zullen kunnen leiden tot het uitsluiten van uitstekende mediators die oorspronkelijk zijn opgeleid in een ander beroep dan dat van jurist.

De gedachte van "juridische kennis" en "deskundigheid" van de mediator komt op een aantal punten terug. Men lijkt uit te gaan van de veronderstelling dat een mediator alleen dan een zaak goed zal kunnen bemiddelen als hij/zij beschikt over kennis over de materie en het werkveld waarin de zaak zich afspeelt. Deze **hypothese is niet met feiten onderbouwd!** Juist kennis van de materie kan in de weg staan aan het adequaat bemiddelen: de mediator zou kunnen gaan sturen op inhoud, een voor mediators ongewenst gedrag!

Wij verzetten ons niet tegen "specialisatie", kennis van een bepaald werkveld, of het spreken van de "taal" van het veld waarin een kwestie zich afspeelt, kunnen zeker tot voordeel strekken. Deze specialisatie zou echter niet (uitsluitend) aan juridische kennis dienen te worden gekoppeld.

In de MvT wordt op blz. 43 vermeldt dat het register in principe **kostendekkend** zou moeten werken. Hier wordt een paradox zichtbaar: de overheid legt een groot aantal voorwaarden op aan de mediators, die hierin geen stem hebben (zoals het wetsontwerp nu voorligt), vervolgens zouden de daaruit voortvloeiende kosten ten laste van de mediators moeten komen. Dit is niet aanvaardbaar!

Art.8

Lid 3, opgave mediations

Bij het NMI is een prima digitaal meldingssysteem in gebruik. Een mediator doet er goed aan om telkens na afronding van een mediation deze mediation daarin te melden. Hiermee kan automatisch worden gecontroleerd hoeveel mediations zijn verricht en van welk type. Deze systematiek is aan te bevelen.

Lid 4, opleiding en kwaliteitstoetsing

Dit dient inderdaad geregeld te worden. Systemen zoals die vigeren bij NMI en Orde van Advocaten voldoen goed. Het ligt voor de hand om aan te sluiten bij het systeem van een beroepsgroep en deze dan consequent te volgen. In dit wetsontwerp lijkt overal te worden "geshopt" waardoor een soort lappendekenstructuur ontstaat.

Lid 5. Ontheffing

In de MvT wordt verwezen naar de "meester/gezel structuur" voor nieuwe toetreders tot het register. In principe geen slecht plan. De organisatie van mediation in Nederland zal het niet eenvoudig maken om "meesters" te vinden: financieel is dit (nog) niet aantrekkelijk. Om dit plan te laten slagen dient draagvlak bij de mediators te worden gecreëerd en een regeling waardoor ook voor de "meesters" belang ontstaat om "gezellen" op te leiden.

Art.9

Inschrijving voor een **bepaalde periode**, naar analogie van bijvoorbeeld de registratie van huisartsen, zou een mogelijkheid zijn.

Echter, bij vergelijkbare beroepen (advocatuur) is de inschrijving niet beperkt in duur, wel wordt elk jaar getoetst of de ingeschrevene nog voldoet aan de inschrijvingseisen. Wat belangrijk is, is dat de cliënten verzekerd zijn van een kwalitatief goed product en dat het systeem van toetsing niet onnodig belastend (en duur!) wordt.

Art.12

In de MvT wordt duidelijk dat de indiener ook hier een grote **rol voor de Minister** ziet. Schrapping uit het register wordt de discretionaire bevoegdheid van de Minister en verzet daartegen vindt plaats onder het regime van de Algemene Wet Bestuursrecht.

Wederom een voorbeeld van onnodige bureaucratiesering.

Waar het beroep van Registermediator elders wordt vergeleken met de advocatuur, blijkt hier zonneklaar dat er geen sprake is van een onafhankelijke beroepsgroep, wanneer dit wetsontwerp zou worden gevolgd.

Art. 13

Dit artikel opent de mogelijkheid tot het **toevoegen en veranderen van eisen** aan de registermediator, de Minister bepaalt (d.m.v. AMvB). Een open einde....

In het systeem dient te worden ingebouwd dat nadere eisen niet mogen worden opgenomen dan nadat de mediators (via hun organisatie) zijn geconsulteerd en dat de beoogde wijziging breed wordt gedragen.

Art. 14

Een **beëdiging** is nieuw. Wij kunnen ons daar wel in vinden, dit zou de status van het beroep van (register)mediator benadrukken en is mogelijk ook voor de andere betrokken in de keten (Rechtspraak, Advocatuur) een signaal van meer gelijkwaardigheid.

Overigens is de volgorde die wordt gehanteerd (eerst inschrijven in het register, dan de beëdiging) wonderlijk, meer voor de hand liggend zou zijn dat de inschrijving in het register pas van kracht wordt na de beëdiging.

Art. 16 en 17

In de Commissie Mediation als beoogd adviesorgaan, zal blijkens de MvT slechts een minderheidsvertegenwoordiging van mediators aanwezig zijn. Het is niet duidelijk hoe de indiener een "breed draagvlak onder mediators" wil bereiken met de gekozen constructie. Voorts: De Minister benoemt en ontslaat, ook hier een dominante invloed van de overheid.

Op wie zullen de kosten van dit adviescollege drukken?

Art.18

Wij kunnen ons vinden in titelbescherming. Het zou gewenst zijn als ook de titel "mediator" zou worden gedefinieerd en beschermd. In het dagelijks spraakgebruik is prima te werken met het begrip "bemiddelaar" voor alle activiteiten die niet vallen onder de kernactiviteiten van de mediator.

Art. 20

Wettelijke waarborging van de geheimhouding juichen wij toe. De redactie van dit artikel en de MvT maken niet duidelijk aan welke uitzonderingssituaties men denkt bij de zinsnede "behoudens indien en voor zover een wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht". In de uiteindelijke wetgeving dienen hier duidelijke voorbeelden en limiteringen te worden aangegeven, anders is dit artikel geen garantie voor deze kernbehoefte in mediation.

Art. 21

Lid 1 en 3 en 4 kunnen wij zonder meer onderschrijven.

Lid 2 dient anders te worden geformuleerd: hier worden kernwaarden toegevoegd, die het overgrote deel van de professionele mediators in Nederland niet als kernwaarde erkennen: het informeren van partijen m.b.t. hun juridische positie en het toetsen van de te sluiten mediationovereenkomst op evenwichtigheid. Deze zinsnede brengt de neutraliteit van de mediator in gevaar!

Voorts moet worden gevreesd voor verre gaande aansprakelijkheid voor de uitkomst (de vaststellingsovereenkomst) die niet past bij de rol en taakopvatting van de mediator. De MvT geeft geen inzicht in de achterliggende gedachten, maar vermeldt wel dat de tuchtrechter hierop zal toetsen.

Art. 21 lid 2 is niet acceptabel!

In de MvT wordt voorts aangenomen dat de Registermediator dit beroep vaak in deeltijd zal uitoefenen, naast het oorspronkelijke beroep en dat dit verschijnsel nog zal toenemen.

Niet duidelijk is waarop dit is gebaseerd. Het streven zou juist moeten zijn dat met het instellen van het beschermde beroep van Registermediator een toename zal plaatsvinden van het aantal professionele mediators die dit vak als belangrijkste activiteit beoefenen!

Art. 22

Afnameplicht: Dit wordt gepresenteerd als grote stimulans om toe te treden tot het register.

In **lid 2** wordt een **uitzondering op deze afnameplicht** gegeven die wel heel veel ruimte biedt: wie bepaalt aan welke specifieke eisen en vaardigheden de mediator zou moeten voldoen? Wij schreven al eerder over de misvatting dat een mediator inhoudelijke kennis zou moeten hebben.

Wat kan worden ondernomen als een overheidsorgaan makkelijk over de afnameplicht heenstapt? Staan daartegen rechtsmiddelen open? Zijn er sancties?

Op blz. 52 MvT staat bovendien dat bij AMvB redelijke tarieven voor mediators/mediations dienen te worden vastgesteld. "Om te voorkomen dat de overheid slachtoffer wordt van prijsopdrijving".

Dit is niet als zodanig terug te vinden in het wetsvoorstel, maar geeft een beeld van wat Registermediators te wachten staat: veel investeren op basis van de eisen die door de Minister worden geformuleerd en **gedwongen** worden om op te treden voor een **prijs** die door diezelfde Minister wordt bepaald. Hier wordt volledig gebroken met het principe van de vrije markt! Dit lijkt in strijd te zijn met een eerder voornemen van de overheid om juist marktwerking te stimuleren.

De relatie die in art. **22 lid 3** wordt gelegd naar de Raad voor de Rechtsbijstand, en de extra eisen die door deze Raad kunnen worden gesteld, maken dat er uit nog weer een ander gremium vergaande eisen aan de Registermediator kunnen worden gesteld.

Als er een bouwwerk wordt geconstrueerd, zoals in dit wetsvoorstel, dient dat ook het enige bouwwerk te zijn, toevoeging van deze **extra instantie** creëert grote onduidelijkheid. Dit is niet gewenst!

Hfdst. 6 Tuchtrechtspraak

Wij kunnen ons vinden in een goed opgezette tuchtrechtspraak.

Hierbij een aantal aandachtspunten:

- Toetsing aan de kernwaarden van art. 21: deze kernwaarden dienen anders te worden geformuleerd en aan te sluiten bij de in Nederland gegroeide praktijk. Formulering van de kernwaarden dient in samenspraak met de mediationorganisaties in Nederland te gebeuren, (zie ook hiervoor)
 - Gedragscodes van beroepsorganisaties van mediators; in het wetsontwerp komen deze beroepsorganisaties niet voor. Het zou wijs zijn om het overgrote deel van wat in het wetsontwerp wordt geregeld neer te leggen bij een overkoepelende Beroepsorganisatie van Mediators in plaats van bij de Minister. Dit naar analogie van de advocatuur. Het NMI heeft een Mediationreglement en Gedragsregels voor de Mediator, het ligt voor de hand dat hierbij wordt aangesloten.
- Art. 25
De voorzitter en de helft van het tuchtcollege zou dienen te bestaan uit "rechterlijk ambtenaren met de rechtspraak belast" een minderheid zou registermediator dienen te zijn.
Dit is een volgend signaal dat deze wet "over mediators" gaat en niet "met en door" mediators.
Het doel van tuchtrechtspraak is om het beroep zuiver te houden, dit dient dan (mede) aan het beroep te worden overgelaten. Wij verwijzen naar de tuchtrechtspraak voor de advocatuur.
- Goed dat bij het indienen van een tuchtklacht eerst wordt getracht te bemiddelen.
- Een (laag) griffierecht, dat bij gegrondverklaring van de klacht wordt vergoed aan klager lijkt een nuttige aanpak.
- Art. 43
Het is niet duidelijk waarom in deze catalogus wordt aangesloten bij het tuchtrecht voor notarissen. Wij pleiten voor het zoveel mogelijk aansluiten en behouden van wat er al is (Stichting Tuchtrechtspraak Mediation).

Suggestie voor AMvB op grond van de Wet Registermediator

Art. 5

Lid a: de titel Mr. is hier vergeten

Lid b: Een opleiding van 48 uur is te kort!! Laten we van dit moment gebruik maken om degelijke opleidingen in te voeren, met een vorm en duur die tot het aanleren van de benodigde kennis, vaardigheden en attitude kunnen leiden. Een goede kwaliteit van mediation begint bij een degelijke opleiding tot mediator. Iedere nieuwe mediator dient veel af- en aan te leren. Er is tijd nodig om dit te internaliseren.

Voor het overige:

De invulling van een dergelijke AMvB dient in samenspraak met de mediators te gebeuren. De geformuleerde eisen zijn onvoldoende onderbouwd en gedragen.

C. Conclusies

- De grondgedachte dat mediation en veel van wat daarmee samenhangt wettelijk wordt geregeld, vormt een goed uitgangspunt.
- De gekozen vorm brengt te verregaande overheidsbemoeienis en bureaucratisering met zich mee. Er zou kunnen worden gesproken van "staatsmediation".
- Het wetsvoorstel brengt ongewenste, hoge kosten met zich.
- Het wetsontwerp gaat "over" mediators maar is onvoldoende "met" mediators vormgegeven. Niet blijkt dat het NMI is betrokken geweest bij de totstandkoming van het wetsvoorstel of dat van de opgedane ervaring en kennis van het NMI en andere instellingen gebruik is gemaakt.
- De kernwaarden van de mediator zijn niet juist geformuleerd: de formulering van art 21 lid 2 sluit niet aan bij de praktijk.
- Het wetsontwerp leidt tot ongewilde aansprakelijkheidsrisico's.
- Het wetsontwerp leidt tot juridificering en zal grote groepen ervaren mediators buiten sluiten.
- De adviseurs betrokken bij het wetsvoorstel behoren tot een minderheid van mediators in Nederland (voorstanders van een evaluatieve mediationstijl).

D. Aanbevelingen

- Het zou de voorkeur verdienen om analoog aan de Orde van Advocaten en de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie, de regelgeving en organisatie rond mediation te delegeren aan een overkoepelende Beroepsorganisatie van Mediators.
- Om mediation tot een volwaardig alternatief in het veld van geschilbeslechting te maken, dienen in de wetgeving waarborgen voor de onafhankelijkheid van de beroepsgroep te worden opgenomen. Verregaande overheidsbemoeienis is daarbij ongewenst.
- Gelet op ruim 20 jaar ervaring in het werkveld, dienen de verworvenheden en structuren rond Klacht- en Tucht recht en regelgeving van het NMI in de wetgeving te worden ingepast.
- De kernwaarden van de mediator dienen in samenspraak met mediators en mediationorganisaties in Nederland te worden geformuleerd, waarbij ervoor dient te worden gewaakt dat de norm van een minderheid tot norm voor allen wordt verheven.
- Het bouwwerk van regelgeving rond mediation dient in samenspraak met mediators en mediationorganisaties in Nederland te worden geformuleerd, zodat een breed draagvlak aanwezig is.

Team Mediation De Clercq is bereid tot toelichting op dit commentaar. Wij zijn van harte bereid om klankbord en gesprekspartner te zijn bij het nader formuleren van de wet- en regelgeving rond mediation.

Leiden, 22 mei 2013

Namens Team Mediation De Clercq Advocaten•Notarissen

Mr. Corine de Jong
NMI Register mediator - advocaat

